

ЯК ХТО АДЗНАЧАЎ ДЗЕСЯТЫ КАСТРЫЧНІК.

Конкурс „Чырвоная Зьмена“ і цэнтральнай кастрычнікавай камісіі.

Вайнілаўскія комсамольцы паднялі на ногі некалькі суседніх вёсак: бацьні і дзеці ўпрыгожвалі хаты, двары, шылі новую вопратку, рыхтавалі святачныя сьнеданьні.—У „мядзьведжым“ кутку Пацічоўскія комсамольцы арганізавалі дружнюю дэманстрацыю.

Так яшчэ ніколі не сьвяткавалі. Моладзь ажывіла

№ 7. Вайнілаўская ячэйка ЛКСМБ, Чэрвеньскі раён, Менская акруга

Зразумелі задачы конкурсу.

— Ну, хлопцы, вялікая задача перад вамі, „Чырвоная Зьмена“ і Цэнтральная Кастрычніцкая камісія абавязалі вас на лепшае сьвяткаваньне!—Падатужымся... Усе ж адзіны. Так а казалі дзядзькі.

Хлопцы не разгаворывалі, але ўпарта: казалі—і кропка.

Вылучылі камісію, склалі плян і ўзлілі за працу.

Трэба было комсамольцам падрыхтаваць сьвяты, трэба было распаўсюдзіць моладзі аб дасягненьнях Саветскай ўлады, аб маніфэстах, аб зямельнай рэвалюцыі...

Праведзены сход сялянства па ўсіх дэкалах сельсавета.

Праведзена 5 чытанак-успамінаў о гэтым, на якіх прысутнічалі малыя сётыя чалавекі, пераважна моладзі.

Сабрана і аформлена падпіска на зямельна-індустрыялізацыю—ад 88 сялян (беднякоў і сярэднякоў) на суму 410 рублёў.

Суботнік на карысьць беспрытульных працоўных з вялікім удзелам.

Як рыхтаваліся.

І праца не прапала дарам. Комсамольцаў зразумела вёска... Заварушылася цэлае вёска...

Дэпутаты, адарваўшыся ад працы, абавязавалі гірляндамі для ўпрыгожвання сельсавету, там вялі хат капонацна сялянства, асабліва моладзі, а сьвяцілі дэкарацыяй, дэці-дэці ачыраваціліся сьмяжкі...

А ў вёсцы Зайцы (6 вёрст ад Вайнілаўска) дзе няма ніводнага комсамольца, моладзь а дапамогаю папярэдняга сельсавету, там вялі хат капонацна сялянства, асабліва моладзі, а сьвяцілі дэкарацыяй, дэці-дэці ачыраваціліся сьмяжкі...

У гэты гэта рабілася пры дапамозе і падтрымцы бацькоў, якія давалі коняў у лес, адвучалі сьвіноў часам і ў коняў сьвіноў. Потым сьвяцілі вёскі пазьней дэкарацыяй у Чэрвень з лістом і просьбай прыслаць прадстаўніка на сьвята, якое адбывалася ў іх 7 лістапада, у панядзелак...

Так ячэйка сумела падняць на ногі вялікія плясты сьвяці, асабліва моладзі, якія самі пачалі рыхтавацца да сьвята.

Кастрычнік прышоў.

Падзея... Вуліца ўпрыгожана. Вайнілаўскія хаты ў сьвяці, у дэкарацыі.

У сельсавет адбываецца ўрачыстае пленум, на якім прысутнічаюць і выступаюць усе партызаны і ўдзельнікі царскай і грамадзянскай войнаў, запрашаныя комсамольскай ячэйкай.

Пасля пленуму адбываецца таварыская вячэрка разам з беспартыйнай моладзьцю.

Гэтага мы не забудзем.

Можна сьмежа сказаць, што вайнілаўскія першы раз бачылі столькі пароху...

Падыходзілі ўсе: дэлегацы ад вёсак, моладзь, школьнікі, старыя, жанчыны з дзецьмі на руках...

Пачалася дэманстрацыя з могілкам. Сямісотыя, доўгай, вяртаючы ў вёсцы стужкай—завялі і музыкой, сьпевамі, крыжамі «ура», вышпывалі аўтузіямі, а салютам прайшла дэманстрацыя, паказваючы вялікую моц, якая была ў іх і рэвалюцыйнаму антыўвазію гэтай вялікай масы сялян.

У гэты-ж час сьвяцілі вёскі Зайцы таксама арганізавалі мітынг каля аркі, дзе выступалі актывісты-інцыятары сьвяткаваньня і прадстаўнікі ад кастрычніцкай камісіі раёну.

Мітынг сабраў больш 70 чалавек. Гэта ў вёсцы, якая налічвае толькі 33 двары...

І тут была музыка, дружэна «ура» і беларуская маршэўка ў гонар Кастрычнікавай рэвалюцыі...

І так да самага пачатку... А вёскамі—масава вёска-спэцтакль, падрыхтаваны сіламі ячэйкі. Памяшчаныя школы і сельсаветы—цэрапоўнены.

А ў хатах—таксама пануе сьвяточнае ўра. У адных дзяціны ўбраны чырвоныя паперы, у другіх лісьці новыя партреты...

У панядзелак былі сьвяточныя абеды... У гэтым упэўніўся я сам, пайшоўшы на просьбу паабедваць з сьвяцімі—бедняку, дзе ў сьміці няма комсамольца і з майму дзіву на сталае выявіліся каржкі і аладкі, спецыяльна падрыхтаваныя к сьвяту.

Першы раз за 10 год сьвяцілі вайноўны поўна і асерава адначасна рэвалюцыйнае сьвята ў сваім жыцьці, у побыце.

У. К.

Дэманстрацыя

№ 8 Чорна-Вірынская ячэйка комсамолу, Жлобінскі раён.

Дзякуючы савецкай падрыхтоўцы, мы 10-гадзінна Кастрычніка правалі дасяг добра.

Камісія па ўшанаваньні юбілею рэвалюцыі пачала працаваць яшчэ з верасьня месяца.

Комсамольская ячэйка праводзіла вечары сялянскай моладзі, прысьвечаныя падрыхтоўцы да Кастрычніцкай рэвалюцыі. Кожны комсамалец ўпрыгожваў з сьвяту сваю хату, двор. Гэдачы на іх—ўпрыгожвалі свае двары і суседзі.

Для прынахнасьня Кастрычніку гаспадарчага падарунку, комсамольцы сумесна з беспартыйнай моладзьцю адрамантавалі 2 масты, абдубавалі грэблю даўжынёю ў 10 сажыў.

Саме сьвята адзначалі так: у панядзелак, 6-га лістапада, адбылося ўрачыстае пасаджэньне арганізацый сумесна з комсамольскай ячэйкай. Пасля дэкарацыі аб нашых дасягненьнях за 10 год, аб тым, што даў Кастрычнік сялянству, адбыліся ўспаміны ўдзельнікаў Кастрычнікавай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны. На гэтым пасаджэньні выдалі падарунак інаўдзію вайны т. Крафэву ў разьмеру 10 рублёў.

У панядзелак а самага рэшы сабраўся ўсе комсамольцы і пюнеры для ўдзелу ў агудальнай дэманстрацыі. Да іх далучыліся інаўдзію моладзі і гэта моладзі каля са сваімі высьцілі песьнямі і вышпывалі «ура» ажывіла ўсю дэманстрацыю.

Увечары адбыўся вечар спецыяльна для моладзі. Была пастаўлена п'еса, потым гульні і сьмьі.

На гэты раз рэвалюцыйнае сьвята ў нас прайшло, як ніколі, жыва і весела.

А. Акінчы і Я. Мімаў.

3 нябывалым уздымам.

№ 9. Шайцераўская ячэйка ЛКСМБ, Валынцкі раён, Полацкая акруга.

Праводзячы комсамольскі суботнік, наша ячэйка высекла і вывела для школы 50 пярэ лесу, зрабіла абышкі школы, абдубавала новы мост.

Да ўсяго гэтае працы ячэйка прыцягнула чыстай паўсётай чалавек моладзі. У дні Кастрычніка, комсамольцы арганізавалі ячэйку ТСА-Авіахіму і МОП'у ў вёсцы Хрусьцэвічы. У гэты-ж вёсцы адчынілі чырвоны куток і набылі для яго бібліятэчку ў 50 кніжак.

Прынялі актывізм ўдзел у арганізацыі

пажарнай дружыны ў сваёй вёсцы. Вялікі 10 чалавек бедняты для ўдзягосна іх у коопэрацыю.

На аякоўных сходах ячэйка ашавіла сава значэньнем Кастрычніка.

Шайцераўская ячэйка ў час правадзэньня сьвята была сапраўдным правадыром сялянскай моладзі. На яе ініцыятыве, пры яе актывізм удзеле сьвяткаваньня 10 гадавіны Кастрычніка прайшло 3 нябывалым уздымам.

Б. Антаненка.

Дні Кастрычніцкай перамогі ў Маскве.

У „мядзьведжым кутку“.

№ 10. В. Пацічоў, Кляніцкі сельсавет, Смалявіцкі раён.

Папа Пацічоўская ячэйка комсамолу распачала падрыхтоўку к сьвяткаваньню 10-гадзінна Кастрычнікавай рэвалюцыі яшчэ з жніўня месяца. У пачатку кастрычніка гэта пытаньне ставіла па агудальнай сходах ячэйкі комсамолу, на якім наменцілі зрабіць:

Правесці ў трох суседніх вёсках агудальныя сходы моладзі. У сьпэцыяльна кастрычніка правалі інаўдзію на пасаджэньне драў калі вуліцы новага пасадка. Зьнізілі ўсе комсамольцы і 8 чалавек беспартыйнай моладзі. У выніку—пасаджэна 150 дрэўцаў.

Інаўдзію прайшоў з вялікім удзелам. Сьвяцілі калі комсамольцаў за такую справу.

Апошнія тыдні перад Кастрычнікам, комсамольцы сьпэцыяльна думалі, як лепш адзначыць чэрвоны юбілей Кастрычнікавай рэвалюцыі. Дагаварыліся (і зроблена), каб комсамольцы і ўся моладзь навулі зрабіла дома сьвяточную абстаноўку і

сьвяточнае сьнеданьне ў дні 6-га і 7-га лістапада. Рапцюю 6-га лістапада ўся моладзь сабралася на ўрачыстае пасаджэньне драў калі вуліцы новага пасадка. Зьнізілі ўсе комсамольцы і 8 чалавек беспартыйнай моладзі. У выніку—пасаджэна 150 дрэўцаў.

Інаўдзію прайшоў з вялікім удзелам. Сьвяцілі калі комсамольцаў за такую справу.

Апошнія тыдні перад Кастрычнікам, комсамольцы сьпэцыяльна думалі, як лепш адзначыць чэрвоны юбілей Кастрычнікавай рэвалюцыі. Дагаварыліся (і зроблена), каб комсамольцы і ўся моладзь навулі зрабіла дома сьвяточную абстаноўку і

П. Я. Чыкун.

Міжнародны агляд.

Крызіс у ангельскай вугальнай прамысловасьці.—Ангельскі ўрад за аднаўленьне адносін з СССР.—Сьвяцілі капіталістычных краін у цяжкім становішчы.—На шляху да профсаюзнага адзінства.

Цяжкіе становішчы ангельскіх вуглякоў.

Ангельская вугальная прамысловасьць знаходзіцца ў сур'ёзным становішчы.

Спробы караліўскай уладай замяніць свае пазіцыі на сьвяцім вугальным рынку скончыліся няўдачай.

Ужо і зараз ідзе павялічэньне працоўнага дню, зьніжэньне заробку і памяншэньне колькасьці вуглякоў.

Але ўсяго гэтага надвычайна мала, каб можна было выйсці з крызісу, у які знаходзіцца вугальная прамысловасьць.

Прадпрыемцы маюць адзіны выхад—гэта далейшае наступленьне на заробку пачату вуглякоў.

Ужо цяпер, па ўрадавым падліках, у Англіі налічваецца 250 тысяч беспрацоўных вуглякоў.

На павялічэньнях-жа гарніцкіх прадстаўнікоў, гэты лік павялічыцца да 400 тысяч, а агудальнай колькасьці вуглякоў у 980 тысяч чалавек.

Становішча беспрацоўных павялічваецца дзёнамі.

Спадзяюцца на атрыманьне працы, пры бязупынным скарачэньні рабочых на прадпрыемствах, ніякіх няма.

Соцыялістычная забастовачная пана. Пяцат адзіны прадстаўнікоў міністэрства працы заклікаюць:

— «Я ведаю, што ўмовы ў вугальнай прамысловасьці і становішча вуглякоў, надвычайна дрэннае. Я сам у гэтых пераважваю, калі быў у вугальных раёнах».

Зразумела, гэткае становішча выклі-

кае моцнае пэдаваць вёска вуглякоў. У розных частках Англіі яны наладжваюць дэманстрацыі з патрабаваньнем працы ці хлеба.

Ці бачаць гэта дрэннае становішча вуглякоў ангельскія профсаў?

Вядома, што бачаць.

На канфэрэнцыі па разброеньні.

Але яны, як і заўсёды ў цяжкіх момантах, паварочваюцца сьпэцыяльна да рабочых.

Ангельскія рэфармісцкія правадзіры профсаў, як мы ведаем, сарвалі ў мінулым годзе ўсёагульную забастовку і забастовку вуглякоў.

Іх ранаў, так і зараз профбюрокрацы дапамагаюць не рабочым, а прадпрыемствам.

Робочая класа Англіі стаіць перад новым паціскам буржуазіі.

Колькі адзіны шлях да адпору—

гэта аб'яднаньне выступленьне рабочых каб супроць капіталістычных і рэфармісцкіх.

Цьвёрдалобія за аднаўленьне адносін з СССР.

У май месцы блугата году былі спынены дыпалматычныя і гандлёвыя адносіны між намі і Англіяй.

Буржуазны ангельскі ўрад не пажадаў мець у Савецкім Саюзе добрых адносін.

Ён усялякім чынам імкнуўся арганізаваць супроцьстаўленьне хаўрусу.

Але, дзякуючы існаваньню супрацьнасьці паміж асобнымі капіталістычнымі дзяржавамі, гэта зацэп правалілася.

Вядома, гэта ўсё і не азначае, што ангельская буржуазія перастала нацкаваць на нас такія дзяржавы, як Ўстонія, Латвія і інш.

Аднак, і пракаваўшыся ў сваім бласізілі, ангельскі ўрад пачаў ставаніцца на шлях аднаўленьня адносін з СССР.

На гэты шлях яго прымушаюць стаць гандлёва-прамысловыя козы, якія зацікаўлены ў савецкіх заказах.

Скаргі гэтай катэгорыі людзей не застаюцца без адказу.

Іа так даўно, у сьмьі прамове Вальдэвін (старшыня міністэрства) заявіў, што ён ня супрацьніць аднаўленьню адносін з СССР.

Прайшло ўсяго некалькі месяцаў з часу разрыву, а ангельскія цьвёрдалобія ўжо ўзвоніліся, што нормальныя адносіны з СССР—дасягчы карысьці для іх гаспадаркі.

Зарубежныя сьвяціне за абарону СССР.

На міжнароднай сьвяцінскай канфэрэнцыі ўдзельнічала 44 дэлегацы.

Былі прадстаўнікі ад сьвяцін Францыі, Італіі, Аўстрыі, Чэхаславакіі, Поль-

шчы, а таксама ад Мансікі і Паўднёвай Афрыкі.

Большасьць дэлегатаў—беспартыйныя. Уступны даклад зрабіў т. Домбаль—старшыня Сьвяцінскага Інтэрнацыяналу.

Ён падкрэсьліва абавязваў рост рэвалюцыйнага руху сялян у капіталістычных краінах і тое дрэннае становішча, у якім знаходзіцца сьвяціства, дзякуючы ўціску з боку абшарніцтва, прамысловай і фінансавай буржуазіі.

На дакладу адбыўся абмен думкамі. Кожны прамова пачынаў з апісаньня становішча сьвяціства ва ўласнай краіне.

Аналь ўсе дэлегацы падкрэсьлілі падзвычайна цяжкае становішча сьвяцінскіх мас.

— У нас не застаўся каналка зямлі шырыня ў даволі, які-б ня быў закладзены гандлю, —каза беспартыйны фін.

Зусім іншае ў СССР. Тут сьвяціне гаспадары зямлі.

Акрамя таго сьвяцінству дапамагае інаўдзію ўлада, крохотам і машынамі.

Таварыш Рымг (Польшчы) падкрэсьліва поўную забыханасьць аграрнага пытаньня ў Польшчы.

У Польшчы 20 мільёнаў бязьзямельных, інаўдзію сьвяціне, траціна частка ўсяго польскага сьвяціства.

Але і сьвяціне маючыя зямлю большасьць гаспадарак маюць усяго калі двух дзецін.

Сьвяцінскія арганізацыі зруйнаваны фашысцкім урадам Польшчы.

Прадстаўнік Паўднёвай Афрыкі запытаў, што чарнакожны сьвяціне зусім ня маюць зямлі. Яны ня маюць права купляць і нават арандаваць зямлі.

Іагры—гэта вельмінікі гаспадары.

— «Мы, сьвяціне-дэлегацы з розных краін, пасля агляду сьвяцін-гаспадаркі ў СССР, адклідаем усе хаўрусы, якія распаўсюджваюць буржуазію.

Усім зямля, жыгьдэ і інаўдзію былі канфіскаваны ў навоу і перададзены ў руцэ сьвяціства.

Сьвяціне пра сьвяціне, прымаюць актывізм ўдзел у кіраўніцтве краінай.

Далей рэвалюцыйна падкрэсьлівае, што ў капіталістычных краінах зямлі і лясны знаходзіцца ў руках абшарніцтва, якія рабуюць сьвяціне высокімі прадзямі арандавымі цэнамі.

Дзяржаўная ўлада дапамагае інаўдзію сам баікава і буйных земладзельнікаў.

Конфэрэнцыя заклікае ўсё працоўнае сьвяціства да барацьбы:

За пераход зямлі ў руцэ працоўнага сьвяціства і супроць рабунку сьвяціне панаў.

Усё гэтае запатрабаваньне сьвяціства можа дабіцца толькі ў цесным хаўрусе з рабочымі гораду.

Далей, канфэрэнцыя заклікае сьвяцінства ўсё краіна да барацьбы супроць імперыялістычнай вайны, супроць падрыхтоўкі ўзброенага нападу на СССР.

На шляху да профсаюзнага адзінства.

У Маскве паміж прадстаўніцамі савоу сельска-гаспадарчых і лясных рабочых Нарвэі, Фінляндыі і СССР падпісан угавор аб стварэньні нарвэска-фінска-расійскага камітэту адзінства.

Мета гэтага камітэту—матэрыяльна і моральна дапамагчы ў часе забастоўкі, а таксама барацьба за стварэньне адзінага бальска інаўдзію.

Акрамя гэтага, ўсе парамілі сьвяцінства сьвяцінства профсаў усяго, для рашучай барацьбы супроць вайны.

Савоу сельска-гаспадарчых і лясных рабочых памятных краін азнаўляюць і сваіх братаў з адовай, у якой прапачу ешчэ ставіць на сходах і зьездах пытаньне аб дадучыні да адрэска-адрэска-адрэска камітэту.

А. А. А.

ЧУЖЫЯ ў КОМСАМОЛЬСКОЙ СЯМ'І.

„Адзінкі-белавардзейцы, каб палегчыць сабе сваю кроўную справу, пралазяць нават у нашы шэрагі, шэрагі ленинскага комсамолу.“
(З адоўжы ЦК УсАЛКСМ).

Комсамол—двухмільённая арганізацыя. У яго шэрагі пралазяць чужыя, а часам і варожыя нам элементы. Прыкрываючыся званьнем комсамольца, яны ахоўваюць уласную скуру, раскладаюць нашыя шэрагі. Сыннам кулакоў, быўшых жандараў, бюрократам, кар'ерыстам, прымазаўшымся да саюзу з-за асабістых выгад—няма месца ў комсамольскай сям'і.

„ЦК УсАЛКСМ заклікае ўсе арганізацыі ўзмацніць абарону і змаганьне з ахоўваючымі свае шэрагі ад пранікнення чужых элементаў, якія імкнуцца скарыстаць званьне комсамольца для сваёй руйначай працы.“
(З адоўжы ЦК УсАЛКСМ).

Гісторыя аднаго скурніка. Як кулачок Галінскі вылецеў з комсамолу.

Хочаце ведаць, як у комсамолі нараджаюцца чужыя, варожыя нам элементы, выкарыстоўваючы саюз у сваіх асобных, скурніцкіх інтарэсах, працягваючы гісторыю быўшага кулачка Аляксандра Галінскага.

Сам Галінскі—выхадзец з кулацкай сям'і. У бацькоў ёсць 64 дзесяціны зямлі на 19 душ.

У 1925 годзе бацька Галінскага захапіў ад апалячэньня 8 дзесяціны зямлі. Аляксандр Галінскі, лічыўшыся ўжо тады комсамольцам, вядома і слова ня пісаў бацьком супроць гэтага.

Беднаты вёскі Сухарава, у якой жыў бацька Галінскага, напісала ў райком комсамолу заяву аб Галінскім, у якой гаварыла, што браты апошняга служылі пэўна рэвалюцыйны афіцэры ў белай арміі.

І вось такі чалавек, неўшы за сабою „сваго“ мінулае і дзяржаўнае, пралаз разам з сваёй сям'ёй у шэрагі комсамолу.

Як гэта ўсё-ж магчыма адбылося? А вельмі проста. Спачатку, пэпэрына Галінскі ў Сухарава была арганізавана комсамольская арганізацыя „Арганізатар“ стаў на чале арганізацыі, на першы час быў абраны ён сакратаром.

А далей... Чым глыбей у лее тым больш друі Галінскаму мала было пра-

лезьці ў комсамол, маючы спадчыну адукацыю, ён, „не баялі“ пачынае заснаваць беларускія газеты дэмакратычнага характару.

Галінскі быў сельскай і тану меў шмат ворагаў, якія і дабіліся выключэння яго з комсамолу—піша ў ЦКБ ЛКСМБ таварыш Галінскі з Ленінграду.

Гэтым „ворагамі сельскай“ аказаліся, былі на хто іншыя, як сучасныя бэх-пата, падаўная ваява на Галінскага, і Асеевская раённая канфэрэнцыя ЛКСМБ, прыняўшы пастанову аб выключэнні яго з шэрагаў комсамолу.

Зараз сын кулака Галінскі нейкім чынам устроіўся на працу ў майстэрні партуна-поліграфічнай вытворчасці ў Ленінградзе. Агульна ён ішоў не перастаў у сваіх шматлікіх лістох запэўніваць ЦКБ ЛКСМБ у сваім сямейным выхаджанні ў сваёй адданасці комсамолу і справе працоўных.

Але, ня гледзячы на хітрыя гэтага скурніка, дабіўшагася ад комсамолу кар'еры і адважэння сваіх асобных інтарэсаў узяць „на мушку“ комсамольскія органы Галінскаму нікі не ўдасца.

ЦКБ ЛКСМБ падвердзіла пастанову Полацкага акруговага аб выключэнні Галінскага з шэрагаў комсамолу.

М. З.

КОМСАМОЛ

Словы і справы Зяліцкага.

Калі Зяліцкі прыехаў у Рэчыцу ў Гомель нішто яго таг ня ведалі. У гарадскім райкоме ён адрэкамандаваныя спартыўным саўпартшколу, комсамольска-нацыянальнай партыі.

Зяліцкага накіравалі на працу загадчыкам клубам „Прышчэлаў дзяцей“.

„Клубны працаўнік“ хутка даў слабе адчуць. „Мат“ дзямі і вечарамі я ён сьпіхаў у вядзе. Дзяцей-наведвальцаў клубу Зяліцкі лавіў сапраўды грубымі словамі.

Тут на галаву Зяліцкага выпала яшчэ адна маленькая „выпадковасць“. Неяждома жэ чымшто прыходзіла ў райком комсамолу запэўніваць, што Зяліцкі запэўніваў у не 40 рублёў.

Спрэчкі з гэтай жанчынай хутка былі ўладжаны. Зяліцкі напасіў жанчыну „вынісць“ да свайго сестры, абяцаўшы на ёй жаніцца.

Хутка прыехала сестра паводомі жанчыны. Зяліцкі пачаў з ёй жыць. Ранам з гэтым пачаліся сямейныя драмы—дзяці, бойкі.

У клуб, куды прыходзіла жонка Зяліцкага, ён яе пры ўсіх дзяціх

ляў і зьбіваў

Хутка Зяліцкі „вынісць“ жонку зусім кінуту.

Калі ў комсамольскіх органах пачалі разглядаць справу Зяліцкага,

выявілася яшчэ шмат чаго новага.

дзікага ў гісторыі гэтага „сваго“ комсамольца.

На руках у Зяліцкага аказаліся некалькі комсамольскіх білетаў.

Наогул выявілася, што Зяліцкі—„вопны“ чалавек—бачыўшы від у сваім жыцці.

Працаваў Зяліцкі на лесавіцкім заводзе ў Хойнах. Агульна ён хутка пераўдас на другі завод у Амерыкава.

Забраўшы боты аднаго рабочага з Амерыкава Зяліцкі пераехаў у Рэчыцу. А потым...

Потым, азнаёміўшыся з „справамі і дзямі“ Зяліцкага, райком выключыў яго з комсамолу.

Зяліцкі гэтым не задаволены. Ён піша поштую пакаляніц апалячэння ў акругком.

„У чым я вінаваты?“

— быўшы сябе ў грудзі, крычыць Зяліцкі.

Што калісьці з жыў у дзяцім?

А зараз я з ёй не магу жыць таму, што паміж намі няма „ідэалогічнага падабенства“.

Далей Зяліцкі запэўнівае ЦКБ ў тым, што ён, як рабочы хлапец можа яшчэ быць добрым комсамольцам.—Даю слова, піша ён, што я верны комсамолу, рабочай класе і сямейству.

І ўрэшце Зяліцкі запэўнівае: Калі вы мяне выключыце—я пакончу самазбойствам.

Аднак „прыгожы“ словы пакаляніц Зяліцкага зусім не адпавядаюць яго „словам“ справам.

І ЦКБ ЛКСМБ па апалячэнні Зяліцкага адказаў пастановай: выключыць, як расклаўшыся элемент.

Івановскі.

„Абаронца“ інтарэсаў беднаты.

Калісьці Гомельскім уткам Судзівоўскі сябра Федараўскай ачэйкі, Дзяціскага райну, быў выключаны з шэрагаў ЛКСМБ.

Але па тэхнічнай пеларэчысці ўжо-наўскага апарату—аб выключэнні Судзівоўскага ня было паведамлена і апошні ўжо пасля рэарганізацыі Гомельскага ўткам аказаўся членам ЛКСМБ Зяліцкай арганізацыі.

Судзівоўскі паходзіць з кулацкай сям'і бацька яго быў стражнікам пры царызму. Сам ён мае адукацыю ў разьмеры 9-годы.

Кулачок Судзівоўскі ў 1926 годзе не ля пралаз у шэрагі комсамолу. Адначасова ён „абаронца“ інтарэсаў беднаты аказаўся і сябрам сельсавету.

Сельсавет праводзіў землярэарганізаваныя вёскі.

Здаецца, хто ж не комсамольца-сябра сельсавету, павінен быў у гэтым быць перадавіком. Але Судзівоўскі ня толькі дзяціскай правядзенню землярэарганізацыі вёскі, а ўсяляк тармазіў гэтую справу.

Дзякуючы „агітацыі“ Судзівоўскага, ён зьбіў у шлях і другога комсамольца ўпаўнаважанага на правядзенні землярэарганізацыі ў вёсцы. Апошняга, дзякуючы Судзівоўскаму, знялі з працы.

Воўк, прыкрыўшыся авечай скурай, быў спавіны. Беднаты разаблачыла ўсё „махінацы“ кулачка Судзівоўскага і падала аб ім заяву ў уткам комсамолу.

Гомельскі акругком падвердзіў рашэнню пастановы ўткам Судзівоўскага з шэрагаў комсамолу выключыць.

Папярковы.

Той, хто з „вялікім сэрцам да комсамолу“.

Тумор Паўла, сакратар адной комсамольскай ачэйкі быўшаў Барысаўскай ачэйкі, калісьці працаваў прышчэлкам Ісціскага аддзялення „Лесбела“.

Вось як ён адносіўся да сваёй працы. Гарачы чос... праца на аддзяленні „Лесбела“ ідзе на ўсю: сільныя з асабістых пэсак мітусіцца, з самага раньня трымаюць лее на склад адважэння.

— А прышчэлкам дзе, чаму яны ішчэ Тумора,—хваляюцца сільныя—ужо 22 гадзін дню. Сільныя гурбою вагіруюцца да кватэры Тумора.

— Эй, хто там, не перашкаджайце мне... свайго, падліваючы на ложку, прычынь скрозь сон прышчэлкам—комсамольца Тумора.

Так, солідка спыўшы да 12 гадзін дню, ухадзячы ў час працы на розныя прагуды, „прадаваў“ Тумор у аддзяленні „Лесбела“. У выніку гэтай „працы“ на віне Тумора, у аддзяленні аказаліся „маленькая недарэчысць“. Ня было ўдзіла 30 працоўных дзяці сільны, за якія ім ня выдавалі грошай.

Праэ камітэт сільняскай узаадапамогі сільныя, працаваўшы ў аддзяленні, падлі скарту на Тумора. Апошні быў звышчэ з працы.

Тут-ж і пачаліся пакуты „беднаты“ Паўла Тумора. Не атрымаўшы ніякага дазволу ад ачэйкі і райкому, пакінуўшы ачэйку, у якой ён лічыўся сакратаром, паехаў сабе шукаць працы дзе-небудзь у другіх месцах.

Прападаў дзямі Тумор, на вучот ні-дэ ня браўся, паўгода не наведваў комсамольскіх сходаў, больш 3-х месяцаў не паляў сяброўскіх аноскаў. Ачэйка-ж дзя-

бучым ад’езду сакратара, распалася і была распутчана.

Прыехаўшы з свайго „вандравання“, Тумор даводзіў аб тым, што райком яго выключыў з комсамолу. Адраа-ж ён піна апалячэння ў быўшы Барысаўскі акругком.

„Я, маю, піна ён, вялікае сэрца да комсамолу, і калі акругком мяне не пачінуе, я гатовы пакончыць самазбойствам!“

Акругком усё-ж гэтага ня спужаўся і рашыў выключыць Тумора з комсамолу. З пастановай акругкому агадзілася і ЦКБ ЛКСМБ.

— Значыцца адносінамі да працы ў „Лесбела“, безадказнасцю на сваю ачэйку, якая (безадказнасць) была вылічана таго, што Тумор паставіў сваё ўласныя інтарэсы вышэй комсамолу і палым, ён з усёй напачысцю паклаў сваё „вялікае сэрца“ на комсамолу.“

Мікольскі.

„Пачэсны“ сябра саюзу.

„Прашу разглядаць заяву аб залічэнні „яноў мяне ў шэрагі братэрскай сям’і ЛКСМБ. Выключэнне мяне адбылося з прычыны асабістых спраў і падобных прычынавых сважэнняў“.

„Прашу ЦКБ сугуба падвердзіць да шматліка і адналіч мяне ў правах „пачэснага“ члена саюзу“.

Гэтую досыць прыгожа напісаную заяву даслаў у ЦКБ ЛКСМБ выключаны комсамольца Гомельскай ачэйкі адміністрацыйны працаўнік т. Сіроткін.

Гэты „пачэсны“ член саюзу“ будучы міліцыянт „працаваў“ так, што і „ва-служыў“ жаданага.

Міліцыянт пасты для Сіроткіна лічыўся не абавязковай справай. Бо, уяўце сабе, уміну бываюць досыць дзямі маршам, холад наскрозь прабірае. Як гэта, яму, комсамольцу Сіроткіну, у такое надвор’е стаць на вуліцы, ды ўсё-ж час ішчэ партыяны?

І Сіроткіна рабіў так: холадна стане—чойдзе сабе пагрэцца. Наогул, каб куды-

пабудзь адлучыцца ад службы, Сіроткіну асобных дзямі ніколі не патрабавалася: пачкаў—і пайшоў сабе, куды зота.

Вядома, што такое зьлічэнне, дэарганізатарскі чынык комсамольца Сіроткіна доўга не магі быць цярлівымі. Міліцыянт, акая стаць на парце мірнага жыцця працоўных, не пачкаўа трымаць больш у сваіх шэрагах гультая, лядбайнага, пеларэчысці міліцыянт. Аб гэтым дзямі пачкаўа міліцыянт. Аб гэтым дзямі раз перадавалі сакрэтыны лі-

стак Сіроткіну беспартыйныя міліцыянт-нары: нам за пачэ сорамна—ты раскла-даеш шэрагі рабоча-сільняскай міліцыі.

Гомельскі гарадскі райком ЛКСМБ адказаў на ўсё гэта выключэннем Сіроткіна з шэрагаў комсамолу.

Такім „пачэсным“ членам саюзу, як Сіроткін, гавябуўчым аўтарытэт комсамолу, адліняваючым ад сваіх працоўных абавязкаў, хай будзе „пачэснае“ месца на-за-шэрагамі комсамолу і нашай сла-вай міліцыі.

Газэтны.

Памылачкі „рабочага“ Паварэнкава

Акуртныя шэрэньні панкі, якія спакойна ляжалі на паліцах райкомаў, хавалі ў сабе, у большасці выпадкаў, нядоўгую гісторыю некаторых быўшых комсамольцаў.

У гэтых панках хаваліся чалавечыя дакумэнты. У іх выпрыска нападца, але часам трэба гэта зрабіць для таго, каб іншыя ведалі, за што выключыць з комсамолу. Дык давайце заглянем у гэтыя дакумэнты, у якіх знайшла свой спадчыны ачыныя недоўг і „акравава“ кар’ера.

Вось, напрыклад, нейкі акуртны, са-аграбнімі завітшамі почарк на разліч-наснай паперы „выкрыў душу“.

Гэты почарк належыць быўшаму комсамольцу Сяргею Зымітраву Паварэнкаву, які нарадзіўся ў 1904 годзе, со-ацыяльнае становішча—рабочы. Аказаліся Паварэнкаў, як піша ён у сваёй заяве, раней быў актыўным комсамоль-цам. Усё сваё сіла ахдаваў арганізацыі, а пільпер ён разачараваўся і кіна ў яго больш жадання быць у саюзе. „Не ад-важыліся“. Чаму-ж не здаваліся Пава-рэнкава саюз?

А вось, улічваючы ўсё гэта „хроблаі“ і „памылакі“, Паварэнкаў загадаў раша „добраахвотна“ выйсці з комсамолу. Я-дома, ён і хліпны ня думае аб нейкіх дробязях. Ён ухадзіць у „принциповы“ меркаваннямі. З аднаго боку, яго словы не задавальняе, а другога—наогул ня згодзен. Але ўсё-ж такі і тут ён пакі-дае для сябе лазейку. І таму ў самым канцы заявы дробным почаркам дапісвае наступныя словы:

„Можа мал думка зьяўляецца па-мылачковай? Калі бюро ачэйкі знаходзіць за мяне карыснага сябра для арганіза-цыі і зможа даказаць жэ памылакі, доўга яны там не патрымаваюцца.“

Усё гэта не спадабалася Паварэнкаву і таму ён заўважэ аб сваім добраахвотным выхадзе з шэрагаў комсамолу. На край-най меры гэта яму здаецца, што ён добра-ахвотна ухадзіць. І яму хацелася, каб так адважыліся і ўсім.

Але ачэйкі гэта не адважыліся. Аказаліся, што за Паварэнкавым лічацца нейкія, як іх ён далікатна называе, „памылакі“.

Аднойч „на памылакі“ Паварэнкаў надрабіў у профсаюзнай білетзе свой стаж з 1923 па 1918 год. Таксама на „па-мылакі“ тае. Паварэнкаў рабіўся рабо-чым, калі ён ніколі ня быў. На той-жа самай „памылакі“ Паварэнкаў атры-маў у тэхнікуме вытворчую стыпендыю.

Ну, а ў такой хроблаі, што Паварэн-каў выдаваў сабе за кандыдата партыі—аб ёй гаварыць ня варта.

І вось, улічваючы ўсё гэта „хроблаі“ і „памылакі“, Паварэнкаў загадаў раша „добраахвотна“ выйсці з комсамолу. Я-дома, ён і хліпны ня думае аб нейкіх дробязях. Ён ухадзіць у „принциповы“ меркаваннямі. З аднаго боку, яго словы не задавальняе, а другога—наогул ня згодзен. Але ўсё-ж такі і тут ён пакі-дае для сябе лазейку. І таму ў самым канцы заявы дробным почаркам дапісвае наступныя словы:

„Можа мал думка зьяўляецца па-мылачковай? Калі бюро ачэйкі знаходзіць за мяне карыснага сябра для арганіза-цыі і зможа даказаць жэ памылакі, доўга яны там не патрымаваюцца.“

Скажэце які ўдзячны чалавек! Ён, та-варыш Паварэнкаў! Нам так хочацца да-казаць вам гэты „памылакі“! Вы такі карысны сябра для арганізацыі! Заста-піцеся тае. Паварэнкаў! Мы будзем вам вельмі ўдзячны!

Хіба Паварэнкава рабочы?

Вось такой хітрай ліскай, прыкрываю-чыся званьнем рабочага і замагаючы хвастом пушчых слоў свае „памылач-кі“, у удзячнай ўхмылкай на сваім пага-вешнім твары пралаззіць розныя „Павар-энкавы“ ў наш саюз. Але к ішчэ-дэ, доўга яны там не патрымаваюцца.

